

K A D U N U D K U U S E K E

Karl Vaikla

O s a l i s e d :

Jutustaja:

Lumememm:

I Kuusk:

I Lumehelves:

II Kuusk:

Lumehelbed:

III Kuusk:

* * * * *

Lavapildiks talvine metsalagendik. Laval kolm kuuske ja pisut eemal lumememm. Jutustaja räägib lava eesriide ääres.

Jutustaja:

Jõulu-eelsel kaunil ajal
võtsid kelgu Mikk ja Mai.
Pühiks otsida on vaja
kuuske, mis nii kahar, lai!

Üle lumehange rühib
metsa poole lastepaar.
"Kuuseta ei ole pühi
jõulumees ei tulla saa!"

Päike särab, lumi ere.
Varsti leiti lagendik,
kus on kena kuusepere.
Kaunima sealt valis Mikk.

Veeretati rõõmsal meelel
suuri palle metsa sees.
Ja kui mindi koduteele,
maha jäi neist lumemees.

Mitu päeva möödus sellest.
Vaikselt seisis metsapuud.
Kuni oma kadund vellest
juttu tegid kuuse-suud.

I Kuusk: Kuhu küll viidi meie vanem vennake? Ta on ikka veel ära, kuigi päike on vahapeal meist juba mitu korda üle käinud.

II Kuusk: Ei ole kelleltki nõu ka küsida, kus ta võiks olla. Võib-olla ehk teaksid temast midagi teised puud ja põõsad? Aga nad on oma haljad kuued kõik maha puistanud ja magavad nüüd sügavas talve-unes.

- III Kuusk: Küll teaksid linnud meile jutustada, kui nemad veel siin oleksid. Suvel vidistavad nad tihti oma lendudest võõras-tele kaugetele maadele ja jutustavad imelikkudest asjadest seal. Aga enne lume tulekut lendasid ka nemad kõik ära. Linnud võiksid ringi lennata ja otsiksid venna kindlasti üles.
- I Kuusk: Need inimlapsed, kes meie velle ära viisid, tegid siia lumest ühe mehe. Võib-olla teab ehk tema meie vellest jutustada. (Hüüab) Lu-me-mees! Kuule, lu-me-mees!
- II Kuusk: Ei ta kuule ühtegi! Tukub vist samuti nagu põõsad ja puud.
- III Kuusk: Hüüame veel kord kõik korraga, võib-olla ta siis kuuleb!
- Kõik Kuused: (Hüüavad koos) Lu-me-mees! Lu-me-mees!
- Lumememm: (Ärkab unest) Mis see oli? Keegi nagu hüüdis. Olin vist tukkuma jäänud? (Ohkab) Ah, siin metsas on nii palav ja vähe tuult. (Haigutab) Jah, külma põhjatuult ja kanget pakast oleks vaja, ei siis uni põue poe. Aga kes mind siin ikka hüüdis? Nägin vist niisama und!
- III Kuusk: Ei näinud sa ainult und, lumemees. Meie hüüdsime sind ja tahtsime sinult nõu küsida!
- Lumememm: Ah, või teie hüüdsite! Arvasin, et kõik siin mu ümber tukuvad. Mina üksi olen ärkvel ja ootan tuisutaati ning pakasepoisse. Siis on ikka teisigi veel ärkvel. Noh, mis nõu tahtsite küsida?
- I Kuusk: Nägid ehk isegi, kuidas kaks inimlast meie vanema velle ära viisid. Võib-olla tead sina, lumemees, kus ta võiks olla ja millal ta tagasi tuuakse?
- Lumememm: Kas mina peaksin seda teadma? Hm! Mina küll ei tea. Soisan siin niisama nagu teiegi, ei saa minna vaatama, kuhu ta viidi. Aga küll meie koos nõu leiame. (Mõtleb) Näh, oleks ometi külmem, siis käiks mõtleminegi rutem. Kui tuleks ometi külm tuulehoog või tuisutaat ise!
- (Sisse tulevad tantsusammul ja muusika saatel Lumehelbed. Järgneb Lumehelveste tants. Tantsu ja muusika lõppedes jäävad Lumehelbed ringlema Kuuskede ja Lumememme ümber.)
- Lumememm: Tuisutuul! Ma kuulen tema häält ja näen ta tütreid siin liuglemas. Jah, muidugi! Nemad võivad kuuse kohe üles otsida. Kuulge, tuisutütred, tulge siia!
- (Lumehelbed kogunevad Lumememme ümber.)
- Lugu on nii, et siin tahavad kuuse-pojad teada, kuhu on viidud nende vanem velli. Ta on juba mitu päeva ära olnud. Paluge tuisutuult, et ta teid natukene ringi lennutaks. Otsige igalt poolt, ka inimeste juurest. Võib-olla leiате kuuse-velle üles ja vaadake, mis temaga on jutunud. Kui teie olete ta leidnud, tulge siis siia jälle tagasi.

I Lumehelves: Küll meie juba kuuse-velle üles otsime. Tulge, tuisutuul ja helbe-õed!

(Kõik Lumehelbed lahkuvad kergel jooksusammul lavalt.)

Jutustaja: Tuul nüüd tormas, tuul seal rassis,
tuisutütteid ringi tassis.
Puhata ei olnud mahti,
kuna peeti hoolsalt jahti
mööda nurmi, võsastikke
mööda laiu lagendikke,
kuni saabus õhtu pime,
siis vast leidsid. Oh sa ime!

Kuusk, näe, kauneis ehtes juba
särab küünlais keset tuba.
Tema ümber lastepere
ütleb jõuluvana! tore!

(Sisse tulevad Lumehelbed, igaühel käes särav lumehelves ja moodustavad poolsõõri Kuuskede ja Lumememme seljataga.)

I Lumehelves: Küll oli meil otsimist, aga lõpuks leidsime ometi teie kuuse-velle. Tema on nüüd kauneis ehteis jõulukuusk.

Kõik Lumehelbed: Eemal inimlaste juures
halevalges toas suures
seisab õnnes kuusevend.

Ehted kullast, hõboniidist
Särab ta kui härmasiidis,
nagu virmaliste lend!

Küünal igal oksal ripub,
tähtki kõrgel ladva tipul.
Kuusk kui haldjas laste ees.

Täna iga tuppa sooja
tuleb külla rõõmutooja:
armastatud jõulumees.

I Lumehelves: Täna õhtuks anti meile
soove kaasa põhja-rajalt:
Rõõmsaid pühi toile!

Kõik Lumehelbed: (Tõstavad lumehelbe-ehte üles)

Rõõmsaid pühi toile!

E e s r i i e